Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

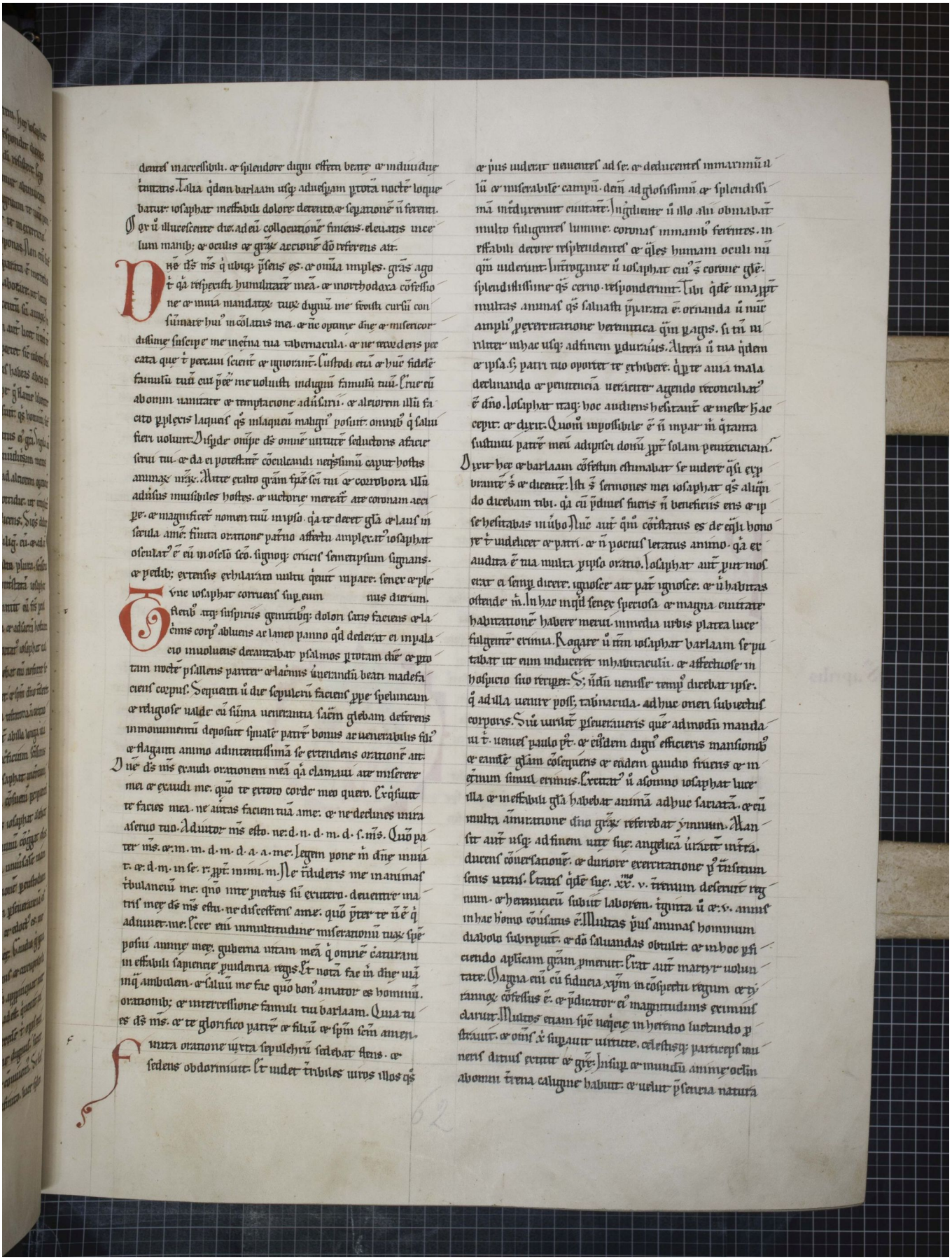

denuo incessibili. et splendore digni essent beate et inuiuidue
tuitatis. Talia quidem barlaam usq; adueniam protra nocte loque
batur: ioasaphat inestabili dolore detentus et separationem ferens.
Ortu uero illucescente die. ad eum collocutionem finiens. eleuans uice
lum manus; et oculis et gratie actione deo referens ait.
Domine deus meus quia ubique presens es. et omnia imples. gratias ago
tibi qui respexisti humilitatem meam. et inorthodoxa confessio
ne et inuita mandatorum tuorum dignum me fecisti cursum con
summare huius incolatus mei. et nunc oramus domine et misericor
dissime suscipe me in mansiones tuas tabernacula. et ne memoreris pec
cata quae tibi peccaui scienter et ignoranter. Custodi eum et huic fidele
famulum tuum cum pene me uoluisti indignum famulum tuum. Cruce eum
ab omni inimicitia et temptatione adiuuari. et aleorem illum fa
cito ypleeris laqueis qui illaqueum mangum posuit. omnibus qui salui
fieri uolunt. Disperde omnipotens deus omnem uirtutem seductoris afflicte
serui tui. et da ei potestatem conculcandi neqissimum caput hostis
animae meae. Ante cruciatus gratiam tuam sci tui et corrobora illum
adiuuans insuperabiles hostes. et victorie mereatur ante coronam acci
pere. et magnificet nomen tuum in ipso. quia te decet gloria et laus in
secula amen. finita oratione patrem affectu amplexatur ioasaphat
osculatur eum in oculis. et signum crucis semetipsum signans.
et pedibus; extensis exhilarato uultu quantum impare. senex et ple
ne ioasaphat corruens super eum tuis dicerum.
Flentibus atque suspirans gemitibus; dolore satis faciens et la
cimis corpus abluens ac laneo panno quod detectum ei impala
cio inuoluens decantabat psalmos protam die et pro
tam nocte psallens partem et lacrimis uiuificandum beati madefa
ciens corpus. Sequenti uero die sepulcrum faciens ipse speluncam
et religiose uaide cum summa uenerantia sacrum glebam deferens
in monumentum deposuit spiritale patre bonus ac uenerabilis filium
et flagram animo adinuentissima se extendens oratione ait.
Domine deus meus exaudi orationem meam qua clamauit ate miserere
mei et exaudi me. quo te extoto corde meo quero. Exposuit
te facies mea. ne auertas faciem tuam ame. et ne declines iuira
sceuo tuo. Adiutor mis esto. ne: d. n. d. m. d. s. mis. Quo pa
ter mis. et: m. m. d. m. d. a. a. me. Legem pone in dine iuua
t. et: d. m. in se. r. ypt. mim. m. Ne tiuideris me in animas
tribulancium me: quo inter pectus sui ecuteo. deuenire ma
tris mee deus mis estu. ne discesseris ame. quo pter te non est qui
adiuuet me. Ecce eum inuultitudine miserationum tuarum spe
posui animae meae. guberna uitam meam quia omnem caturam
in ineffabili sapientie puidentia regis. Et nota fac in dine uia
mq ambulem. et saluum me fac quo bonum amator es hominum.
oratioib; et intercessione famuli tui barlaam. Quia tu
es deus mis. et te glorifico patrem et filium et spm scm amen.
Finita oratione iuxta sepulchrum sedebat flens. et
sedens obdormiuit. Et uidet tribules uiros illos qui
et pius uidetur uenientes ad se. et deducentes immanimum i
lum et miserabile campum. dein ad gloriosissimam et splendissi
ma inducuerunt ciuitatem. Ingrediente uero illo alii obumbrat
multo fulgentes lumine. coronas in manibus ferentes. in
ineffabili decore resplendentes et omnes homines oculi nun
quam uiderunt. Interrogauit uero ioasaphat cui sint corone glo
riosissime quas cerno. responderunt. Tibi quidem una ypt
multas animas quas saluasti ypparata est. ornanda uero nun
quam pulcriorem uerecundia bernunica quam pagis. si tu in
uiuter in hac usq; ad finem perduraueris. Altera uero tua quidem
et ipsa. si patri tuo oportet te scribere. quia te anima mala
declinando et penitencia uertitur agendo reconciliat
et dno. Ioasaphat itaq; hoc audiens hesitauit et meste hac
cepit et dixit. Quomodo impossibile est non impar in quanta
sustinui patre meo adipisci domum ypt solam penitenciam.
Dixit hec et barlaam confectum estimabat se uidere quasi exp
brantes eum et dicentes. Isti sunt sermones mei ioasaphat quos aliquan
do dicebam tibi. quia cum puduel fueris non beneficus eris et ip
se hesitabas in uobis. Nunc autem quia constatus es de egisti bono
ne tibi uideatur et patri et non pocius letatus animo. quia et
audita est tua multa ypso oratio. Ioasaphat autem yut mos
erat a senio dicere. ignosce aut pater ignosce. et ut habitas
ostende mihi. In hac igitur senex speciosa et magna ciuitate
habitationem habere meruit. in media urbis platea luce
fulgentem ermita. Rogare uero eum ioasaphat barlaam se pu
tabat ut eum inducereet in habitaculum et affectuose in
hospicio suo retinet. Et uidit uenisse tempus dicebat ipse.
quia ad illa uenire possit tabernacula. ad huc oneri subiectus
corporis. Sed uirtute preueniens que admodum manda
uit ei uenit paulo pri. et eidem digni efficiens mansionibus
et eamdem gloriam consequens et eadem gaudio fruens et in
etinum simul erimus. Exeuntes uero a somno ioasaphat luce
illa et ineffabili gloria habebat animam adhuc saciatam. et cum
multa admiratione dno gratias referebat ymnum. Man
sit autem usq; ad finem uite suae. angelica uiuere intra
dicens conuersationem. et duriore exercitatione per institutum
senis uitam. Erant quidem sue. xxmo. v. trienium deseruit reg
num. et heremiticum subiit laborem. iguita uero et. v. annis
in hac homo consumatus est. Multas ipsi animas hominum
diabolo subripuit. et de saluandas obtulit. et in hoc psi
cendo aplicam gratiam promeruit. Erat autem martyr uolun
tate. Magna enim cum fiducia xpm in conspectu regum et ty
rannorum confessus est. et puduerunt eum magnitudinis ceruicis
clarum. Multos etiam spe uenenie in heremo luctando p
straunt. et omnis a supauit uirtute. celestisq; particeps tau
ueris datus fuit et gre. Insup et mundum animae oculum
abomni terrena caligine habuit. et uelut pseuria natura